

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی
صبا با
سیدعلی هاشمی
کارگردان فیلم
«زعفرانیه ۱۴ تیر»

عاشق تعریف کردن قصه هستم

خانه کمک کند و این طوری نبود که در ابتدا، صحنه‌ای از وسط فیلمبرداری شود، این تک لوکیشن بودن از نقاط عطف فیلمنامه است ولی کار سختی بود که یک فیلم ۱۰۰ دقیقه‌ای با لحاظ ویژگی تکراری نشدن صحنه‌ها در یک لوکیشن کار شود.

پیام اصلی یا حسی که دوست داشتید مخاطب پس از دیدن فیلم با خود ببرد، چه بود؟

به نظر من مهمترین ویژگی فیلم بیان تفاوت دیدگاه میان نسل‌ها است که اتفاقا همین نگرش‌های متفاوت نسل‌ها موجب اختلاف و به هم ریختگی زندگی‌شان می‌شود، در همان زمان با چند دختر هم سن و سال کاراکتر ماهرخ صحبت کردیم و همه‌شان همه موافق تصمیم ماهرخ بودند و می‌گفتند اگر ما هم در شرایط ماهرخ بودیم چنین کاری می‌کردیم و اتفاقا همه بچه‌های دهه ۷۰-۸۰ اعتقاد داشتند که این یک کاغذ پاره و قرارداد است که فسخ می‌شود.

برخی از منتقدین گفته‌اند که چرا پدر برای شکایت از داماد فریبکار با او وارد معامله می‌شود چون این کار باعث تخریب شان پدر شده است، نظر شما در این باره چیست؟

پدر در این فیلم برای تغییر تصمیم دخترش هر راهکاری که به ذهنش می‌رسد را به کار می‌گیرد تا طبق نگرش خود دخترش را نجات دهد البته سکانسی در فیلم حذف شده که اتفاقا به درام نیز لطمه زده که نشان می‌دهد آن مرد به خاطر پول وارد زندگی ماهرخ شده و آن معامله موقعی صورت می‌گیرد که پدر از این نکته آگاه می‌شود و راه حل دیگری برای حل این ماجرا پیدا نمی‌کند و به نظرم اتفاقا این واکنش پدر با توجه به آن شرایط منطقی است.

به نظر شما پیام آموزنده فیلم برای کاراکترهای مختلف خانواده در این فیلم چیست؟

این تباهی و نابودی خانواده، نتیجه تصمیم‌ها و رفتارهایی است که تک تک اعضای خانواده داشته‌اند ضمن اینکه من در کارهای مختلف خود در سینما و تئاتر خیلی به دنبال نقطه آموزنده نیستم و بیشتر می‌خواهم قصه تعریف کنم چون عاشق قصه تعریف کردن هستم بنابراین هر فردی می‌تواند برداشت‌های شخصی خود را از قصه داشته باشد.

گفت و گو با کارگردان فیلم «زعفرانیه ۱۴ تیر»، سید علی هاشمی، فرصتی ست برای ورود به دنیای پرتعلیق و درون خانوادگی اثری که پس از سال‌ها انتظار، بالاخره رنگ پرده را دید. این فیلم که نخستین تجربه بلند سینمایی هاشمی در مقام کارگردان است، با ترکیبی از بازیگران نسل‌های مختلف و روایتی از طبقه مرفه شهری، توانسته توجه مخاطبان را جلب کند. در این گفت و گو، قصد داریم از دل روایت‌های پیچیده و شخصیت‌های چندلایه، به دغدغه‌های ذهنی کارگردان نزدیک شویم. همچنین می‌خواهیم بدانیم چگونه روزی مثل «۱۴ تیر» به نقطه‌ای بحرانی در زندگی یک خانواده تبدیل می‌شود، و چه چیزی در دل این روایت اجتماعی نهفته است که هاشمی را به ساخت آن ترغیب کرده. این گفت و گو، نه فقط درباره یک فیلم، بلکه درباره نگاهی ست که از دل سینما به جامعه می‌تابد.

مهديه مالكي
گفت و گو

نظر مالی هم خیلی با ما همکاری کردند.

کدام یک از کاراکترهای فیلم را بیشتر دوست دارید و با آن همزادپنداری کردید؟

در این فیلمنامه ۵ کاراکتر وجود دارد که گرچه همه دچار اشتباهاتی هستند ولی همه به نوعی هم حق دارند، من شخصیت میمنت را خیلی دوست داشتم و بیش از شخصیت‌های دیگر با آن همزادپنداری کردم، من قصه‌های زنانه را بیشتر دوست دارم چون اصولا زنان شخصیت نمایشی‌تری دارند برای همین بیشتر شخصیت اصلی فیلم‌هایم یک خانم است؛ این فیلم هم نشان دهنده سه زن در جایگاه مختلف با تصمیم‌های متفاوت است.

برای ساخت این فیلم به سبک خاصی از کارگردانی فکر کرده بودید؟ این فیلم سال ۹۷ ساختم و بعد از آن دو سریال دیگر نیز کار کردم، اصولا اولین برخورد من با فیلمنامه یا نمایشنامه شکل اجرای آن است و این فیلمنامه است که نقشه راه را به من نشان می‌دهد، در این فیلمنامه نیز به همین شکل پیش رفتم و چون فیلمنامه کلاسیک بود تصمیم گرفتم، فیلم را به شکل کلاسیک بسازم.

تک لوکیشن بودن فیلم موجب درام فیلم شد یا مانعی برای گسترش داستان بود؟

تک لوکیشن بودن، مانع نبود بلکه جذابیت این فیلمنامه در تک لوکیشن بودن آن است ضمن اینکه فیلمنامه از یک بعد از ظهری شروع شده و تا فردا شب آن ادامه می‌یابد و کل اتفاقات داستان در ۳۰ ساعت رخ می‌دهد و ما نیز فیلم را از ابتدای فیلمنامه فیلمبرداری کردیم تا به حس و حال بازیگران و چیدمان

چه ویژگی از این فیلمنامه موجب شد آن را برای اولین تجربه کارگردانی خود انتخاب کنید؟

من قبل از این فیلم، دو بار پروانه ساخت با دو تهیه کننده گرفته بودم که موفق به ساخت نشدم و با آقای علی محمد دوسالی بود که درباره همکاری مشترک برای ساخت فیلم گفتگو کرده بودیم که در این مدت به دنبال فیلمنامه مناسب بودم، در آن زمان آقای قاسمعلی برای این فیلمنامه با اسم دیگری، پروانه ساخت گرفته بود و می‌دانستم خیلی فیلمنامه را دوست دارند و البته فیلمنامه جذابی هم بود ولی قصد فروش آن را نداشتمند و می‌خواستند خودشان آن را بسازند؛ در نهایت به پیشنهاد آقای علی محمد به خاطر تک لوکیشن بودنش فیلمنامه، مجدد با آقای قاسمعلی صحبت کردیم و ایشان این بار موافقت کردند.

با توجه به اینکه این فیلم اولین تجربه شما در حوزه کارگردانی بوده، در فرایند تولید با چه چالش‌هایی روبه رو شدید؟

کارکردن در یک لوکیشن ثابت با بازیگران محدود در نگاه اول کار راحتی است ولی در اجرا کار بسیار سختی است و بهترین چالش من همین موضوع بود، چون نباید تصاویر و دکوپاژ تکراری می‌شد که مخاطب از فیلم خسته شود و خیلی درباره این مسئله فکر کردم و به عنوان تجربه اول کار سختی بود.

انتخاب بازیگران به چه شکلی بود؟

ما بر مبنای ویژگی‌های کاراکترهای فیلمنامه به سراغ بازیگرها رفتیم و در واقع همه آنها اولین انتخاب ما بودند و همه بازیگران لطف کردند و پیشنهاد ما را پذیرفتند چون این اولین فیلم من بود ضمن اینکه از

سینما

